

Norræn starfsmannaskipti – skýrsla styrkþega

Nafn Eygló S. Halldórsdóttir	
Vinnustaður á Íslandi, stofnun og deild Innanríkisráðuneytið – Stjórnartíðindi	
Starfsheiti Ritstjóri	Kyn kona
Land sem dvalist var í Noregur	
Heiti vinnustaðar/stofnunar sem dvalið var hjá Lovdata í Osló	
Tímabil sem dvalið var erlendis 1. ágúst – 30. desember 2010	
Hvenær vaknaði áhugi þinn á starfsmannaskiptum? Fyrir u.þ.b. 2 árum og fór vaxandi eftir því sem ég fékk meiri upplýsingar um fyrirbærið.	
Hvað var það sérstaklega sem vakti áhuga þinn? Samtöl við þátttakendur sem höfðu farið út og aðra sem komu til Íslands, upplýsingar frá fjármálaráðuneytinu, meðal annars úr skýrslum þátttakenda.	
Hvað fannst þér um skipulag dvalarinnar (t.d. upplýsingar, samskipti við stofnun, ráðuneyti)? Skipulagið var almennt gott, en talsvert reyndi á þolinmæðina við að fá endanlegt svar frá vinnuveitanda og fjármálaráðuneytinu til að unnt væri að hefja leit að húsnæði og skipuleggja dvölinu að öðru leyti. E.t.v. skrifast það að einhverju leyti á það óvissuástand sem ríkti í íslensku samfélagi á þessum tíma.	
Hvernig gekk þér að finna húsnæði? Það gekk í fyrstu illa, en tókst svo nokkrum vikum fyrir brottför, án utanaðkomandi aðstoðar, þegar ég svaraði auglýsingu leigusala á finn.no.	
Hvað finnst þér um lengd dvalarinnar (of löng / hæfileg / stutt)? Ég ætlaði upphaflega að dvelja 6 mánuði, en fékk það ekki samþykkt hjá vinnuveitanda. Ég tel að 4-6 mánuðir sé lágmarkstími ef menn þekkja ekki til dvalarstaðar fyrirfram; ætli þeir að hafa verulegt gagn af dvölinni faglega og persónulega. Á vissan hátt má segja að lengri dvöl skapi dýpri þekkingu og betri tengsl, en ef umsækjendur eru margir hverju sinni er vissulega rétt að stytta dvölinu til að hleypa fleirum að.	

Hver er aðalávinningur þinn af starfsmannaskiptunum út frá starfsvettvangi þínum?

- Aukin tengsl við Lovdata, systurstofnum Stjórnartíðinda í Noregi.
- Kynni af öðruvísi starfsaðferðum og skipulagi, þar sem Norðmenn hafa farið aðrar leiðir en hin Norðurlöndin við útgáfu lagagagna og eru að mínu mati brautryðjendur á sviði slíkrar útgáfu. Lovdata hefur verið rekin sem sjálfseignarstofnun í 30 ár og aflað tekna af áskriftum sem duga til rekstrarins þrátt f. að hafa fengið samkeppni frá Gyldendal Rettsdata á síðustu árum. Þeir eru stöðugt að bæta við þá gagnabanka sem seldur er aðgagngur að á lovdata.no.
- Kynni mín af starfsemi Lovdata hafa aukið vísýni og kjark til að fara nýjar leiðir í starfi fáí ég til þess stuðning minna yfirmanna. Starfsfólk Lovdata hefur lýst sig reiðubúið til að aðstoða eftir föngum verði þess óskað.
- Dvöl mín hjá Lovdata kveikti hjá mér áhuga á að vinna að samræmingu og með tíð og tíma e.t.v. stöðlun á framsetningu við útgáfu lagagagna á netinu, þannig að notendur upplifi samræmt útlit og uppsetningu á lagagögnum sem þeir finna á heimasíðum sem birta slíkt efni, þvert á landamæri, a.m.k. á Norðurlöndum og helst í Evrópu allri.

Hvaða þekkingu/reynslu öðlaðist þú á meðan á dvölinni stóð og hverju gast þú miðlað?

- Ég öðlaðist þekkingu á tilurð, starfsemi og rekstri Lovdata og ýmissa samskiptaaðila þeirra og tengdra stofnana, svo og norsku samfélagi almennt.
- Ég kynnti hvernig staðið er að birtingu lagagagna á Íslandi og miðlaði upplýsingum um rafrænt landslag lagagagna hérlendis og kom með ábendingar um það sem mér fannst betur gert á Íslandi.
- Þar sem Lovdata er ekki ríkisstofnun í almennum skilningi þess orðs, gátu þau notað dvöl mína til að auka tengsl sín við ýmsa opinbera aðila í Noregi, um leið og ég fékk að fara þangað í heimsóknir, s.s. Stortinget, Justisdepartementet o. fl. Við Íslendingar vekjum alltaf nokkra athygli meðal annarra þjóða vegna þess hve fáir þeir eru; en það þykir merkilegt að svo fátt fólk geti haldið uppi velferðarsamfélagi á norrænan mælikvarða.

Hvernig hafa starfsmannaskiptin breytt sýn þinni á núverandi starf og vinnustað/stofnun?

Ég er nú opnari fyrir breytingum og meiri samvinnu og samræmingu (stöðlun) og hagræðingu við birtingu lagagagna. Mér finnst í raun ekkert vit í því að Norðurlandþjóðirnar séu að vinna þetta hver með sínum hætti, þegar ætti að vera hægt nú á dögum rafrænnar útgáfu að samræma framsetninguna; þannig sé ég fyrir mér að Norðurlöndin gætu orðið fyrirmynd og brautryðjendur á þessu sviði til hagsbóta fyrir almenning, bæði hvað varðar þjónustu og meðferð á almannafé.

Hver var helsti ávinningur þinn af samvinnunni með nýjum starfsfélögum meðan á dvölinni stóð (tengslanet, formleg/óformleg samskipti)?

Nú hefur opnast farvegur milli Stjórnartíðinda og Lovdata í báðar áttir fyrir upplýsingar, ráðgjöf, fyrirspurnir og almenna samvinnu sem leitt getur til tímasparnaðar, aukinnar þekkingar, bættrar þjónustu og betra verklags, fyrir nú utan hvað öll slík samskipti gera vinnuna miklu skemmtilegri.

Hvaða áhrif hafði dvölin á þig persónulega?

Mjög góð, ég var fullkomlega ánægð með dvölinu og hvernig að henni var staðið af hálfu framkvæmdastjóra Lovdata. Ég eignaðist marga persónulega vini meðal starfsfólksins sem ætla að heimsækja mig og ég þá á næstu árum.

Ég fann mjög fyrir hinni norrænu frændsemi sem oft er talað um og er engar ýkjur og mér fannst sú tilfinning vera gagnkvæm af hálfu þeirra Norðmanna sem ég kynntist.

Hver var helsti ávinningur fyrir stofnunina þína og vinnuveitanda á Íslandi af skiptidvölinni?

- a) Of snemmt er að segja til um það, enda miklar breytingar í gangi í innanríkisráðuneytinu um þessar mundir, en ég vona að ég fái hljómgrunn til að hamra járnið meðan það er heitt og nýta þau tengsl sem dvöl mín skapaði til aukinnar samvinnu við vini mína hjá Lovdata.
- b) Það er vissulega ávinningur að eiga góða að hjá ríki eins og Noregi sem er til fyrirmyndar meðal lýðræðisríkja á flestum sviðum.
- c) Ég tel að mér hafi tekist að vekja áhuga starfsmanna Lovdata á starfsemi Stjórnartíðinda, alltént er í bígerð að þau sækji Ísland heim á árinu 2011 sem er 30 ára afmæli Lovdata og í þeirri ferð er heimsókn í innanríkisráðuneytið meðal þess sem er efst á óskalistanum.

Eigin lýsing á dvölinni og reynslu:

Meðfylgjandi eru í Word-viðhengi 2 erindi á norsku sem ég flutti fyrir starfsfólk Lovdata.

Hið fyrra flutti ég 14. október 2010 og gerði þar grein fyrir útgáfu lagagagna á Íslandi.

Hið síðara var flutt 22. desember 2010. Þar rakti ég reynslu mína af dvölinni hjá Lovdata.

Þar sem ég dvaldi mestallan tímann í Osló án fjölskyldunnar gat ég tekið fullan þátt í félags- og menningarlífinu sem er mjög fjölskrúðugt í Noregi. Einnig nýtti ég tímann til að ferðast bæði til Þrándheims, Bergen og Lillehammer auk nágrennis Oslóar.

Þegar maður er einn eru meiri líkur á að kynnast innfæddum og að manni sé boðið með á ýmsa viðburði. Þannig fór ég 4x í hyttu-helgarferðir með vinnufélögum hjá Lovdata. Einnig sinnti ég aðaláhugamálinu, sjósundi, og eignaðist nýja sjósundfélaga. Það var auðvelt að smitast af „útivistaræði“ Norðmanna, enda stutt að fara í göngu- og hjólaferðir út í skóg umhverfis Maridalsvatnið, Sognvatnið eða niður með Akerselvunni. Eins og heyra má samsamaði ég mig prýðilega með frændum vorum og ekki spillti fyrir að ég var einmitt að lesa Gerplu Laxness fyrstu dagana mína í Osló. Það var líka ánægjulegt að heyra hve hlýtt Norðmönnum er til okkar Íslendinga og minnst t.d. enn fórnfýsi og hjálpar Ólafar Jóhannsdóttur Hvítabandskonu, sem starfaði um áratugaskeið í Osló við að hlúa að þeim sem erfiðast áttu, sbr.

http://no.wikipedia.org/wiki/%C3%93laf%C3%ADa_J%C3%B3hannesd%C3%B3ttir

Ég mæli eindregið með starfsmannaskiptum á vegum Nordiska ministerrádet fyrir alla sem vilja víkka sjóndeildarhringinn í starfi og leik. Bestu þakkir fyrir að fá að taka þátt.

FJÁRMÁLARÁÐUNEYTIÐ

norden

Nordiska ministerrådet

Skýrslunni skal skilað í síðasta lagi innan tveggja mánaða eftir heimkomu og í framhaldi verður styrkur endurgreiddur til stofnunar.

Hægt er að senda skýrsluna í tölvupósti til Ástu Láru Leósdóttur:

asta.lara.leosdottir@fjr.stjr.is.

Innledning

om produksjon og formidling av rettsinformasjon på Island.

Eygló S. Halldórsdóttir: 14. oktober 2010.

1. ESHs funksjoner og bakgrunn.

Jeg er jurist fra Háskóli Íslands/universitetet på Ísland 1981 og jobbet først i 4 måneder som representant hos byfogeden i Akureyri (Íslands annen største by), men fra oktober 1981 (samme året som Lovdata ble etablert) som redaktør av Stjórnartíðindi/ "Styrestidend" <http://stjornartidindi.is/> (som kunngjør lover og forskrifter slik som Lovtidend). Fra samme tid jobbet jeg også som redaktør av Löbirtingablað "Lovkunngjærlesesblad" <http://logbirtingablad.is/> (som kunngjør meddelelser foresagt i lover fra domstolene, fra advokater, sysselmenn o.s.v. – det nærmeste i Norge er nok Norsk lysningsblad) men publiseringen av dette tidsskrift ble (jfr. endring nr. 143/2006 av lov nr. 15/2005) flyttet 1. januar 2007 til sysselmanen i Vík í Mýrdal i sørparten av Ísland og publiseres nu kun online på Internettet.

I 1982-1985 var jeg også redaktør av et nytt offisielt tidsskrift, Vörumerkja- og einkaleyfatíðindi <http://www.els.is/utgafa/els> som handler om varemerker og patenter, men før så var dette også publisert i Löbirtingablaðið.

Fremtil 2007 var publiseringsafdelingen plassert et annet sted en Justisdepartementet <http://www.domsmalaraduneyti.is/> på grunn av nærheten til trykkeriet men etter skilsmissen med Lögbirtingablaðið for 3 år siden flyttet Stjórnartíðindi (Lovtidend) til Justisdepartementets hus i bysentret i Reykjavík.

Jeg har altså vært redaktøren av Stjórnartíðindi (Lovtidend) i en ganske lang tid eller nesten 30 år, og i denne tiden har jeg jobbet for 11 ministere, så er jeg etter hvert blitt en av eldste møblene i Departementet, men antikviteter er jo alltid klassiske. Når jeg kommer tilbake fra Norge så vil Justis- og menneskerettighetsdep. ha vært slått sammen med Samferdsels- og kommunaldep. og endret til Innenriksdep. og ha flyttet til et annet hus i byen. Sånn vil det bli et helt annet arbeidsplass som jeg kommer tilbake til når jeg kommer hjem.

2. Lovenes kunngjørelse i historisk perspektiv.

Alþingi ble grunnlagt i 930 på Þingvellir. Opprettelsen markerer begynnelsen av nasjonalstaten på Ísland. Parlamentet ble generalforsamlingen av befolkningen. Det ble skrevet lover, og dommer ble kunngjort. Tiden for møte i parlamentet var i midten av juni og varte i om 2 uker. Konferansen ble fulgt av "godene" eller høvdinger som var dominerende i fristatstiden i samfunnet. Tingdeltakerne ble enige om å basere loven sin på den norske Gulatingsloven. Samtidig med Alþingis opprettelse endret man elvefaret til Öxará, slik at bekken gikk gjennom tingstedet. Alle frie menn og uskyldige var autorisert til å komme til tinget. De som deltok på tinget bodde i telter på Þingvellir. På tingstedet skulle alle nyte fred og frihet til å lytte til det som skjedde. Ofte kom der mye folk til tingstedet som var et sentrum for makt og kommunikasjon.

"Lögrétta"/"lagretten" (en ordning som nå ikke finnes lenger) var et sentrum for tinget. Den avgjorte juridiske problemer, laget nye lover og gjorde unntak fra loven.

Deltagere i Lögrétta var ”goðar”/høfdinger, og senere også biskoper med assistenter som ikke hadde stemmerett, og her ble resultatene avgjort av flertallet. Etter delingen av landet i ”kvartaler” (4 geografiske områder) i 965 ble det opprettet fire dommere i Alþingi, en for hvert kvartal av landet. Antall dommere var 36 i hver domstol/domsembete, og 31 måtte stemme sammen for en gyldig avgjørelse. Senere ble det grunnlagt det femte domsembete i Alþingi tidlig i 11. hundre tallet som var en slags anke dom eller høyesterett. Den ble utnevnt 48 dommere, oppnevnt av den lovgivende forsamling av ”goðar”/høvdingene i Lögrétta/”lagretten”, og disse styrte ved simpelt flertall av retten avgjørelsene.

”Lögsögumaður”/”lovsie-mannen” var lederen for forsamlingen, men hans rolle var, blant annet å lære lovene utenat og deretter si høyt opp de gjeldende lover på Ísland, før de ble registrert. Han sa lovene høyt slik som loven om parlamentets regler og andre lover, sånt at han skulle være ferdig med å si opp alle lovene etter 3 somrer. Han hadde også andre aktiviteter og ledet hele møte i Lögrétta/”lagretten” og dømte i tvistsaker hvis man ikke kunne bli enige på en annen måte.

I 1262 kom Ísland under den norske Kongen etter 20 års ufred i landet. Da fikk Ísland de nye lovboka Járnsíða og Jónsbók. Ísland fulgte så med Norge i Kalmarunionen 1397, men skiltes fra i 1814 da Norge kom under den Svenska Kongen. Selv etter Islands union med Norge fortsatte forsamlingene på Þingvellir, og stoppet først i 1799. De ble gjenopptatt i 1844, da det ble flyttet til Reykjavík, hvor Alþingi siden da har ligget. http://www.althingi.is/pdf/Althingi2010_dansk.pdf
Parlamentet er dermed verdens eldste fungerende parlament.

3. *De islandske lovtidend, Stjórnartíðindi – grunnleggende lover og tilgang.*
De islandske lovtidend, Stjórnartíðindi, ble først publisert med dette navn 1877 som en del av Danmarks lovgivning, da Island fikk den første grunnloven i anledningen av 1000 år grunnlegging av Island. Denne tid ble teksten publisert både på dansk og på islandsk. Sånn var det fremtil 1918, da Ísland ble et selvstendig rike, men med felles kong med Danmark. Kristjan den IX. var den eneste kongen som ble kaldt Kongen over Island. I 1944 fikk Island en ny grunnlov da mann byttet den danske Kongen ut med islandsk president og det islandske demokrati ble opprettet. I § 27 i den islandske grunnloven nr. 33/1944 <http://www.stjornarrad.is/stjornarskra/> er der påbudt at lover skal publiseres uten å si hvordan eller hvor.

For Stjórnartíðindi gjelder der nu lov nr. 15/2005,
<http://www.stjornartidindi.is/Advert.aspx?ID=660fe6a3-f030-4b6d-825d-b42c5e806dbb> forskrift nr. 958/2005
<http://www.stjornartidindi.is/Advert.aspx?ID=3e1555e4-a519-4ab2-8978-a756825e5a68> og prisliste nr. 1276/2007
<http://www.stjornartidindi.is/Advert.aspx?ID=4812dcaa-4ae0-4eff-86a3-0ee03f90e9e1>.

I 2002 ble det avgjort å gjøre Stjórnartíðindi tilgjengelige på internettet, mens den trykte versjon var ennda den rettskreftige.

På Stjórnartíðindis hjemmeside ligger avd. A (lover) og B (forskrifter og administrative avgjørelser) av Stjórnartíðindi fra 1. januar 2001 og avd. C (traktater) fra 1995 (ikke helt komplett). Eldre saker er kun tilgjengelige i trykt form.

Stjórnartíðindi.is er et åpent websted for alle helt gratis. Brukerne kan opservere og overvåke bestemte endringer av saker med RSS-feed og søke på webben både med enkelt søk og avansert søk.

4. *Hvad er der publisert i Stjórnartíðindi.*

Justis- og menneskerettighetsdepartementet er ansvarlig for publisering av Stjórnartíðindi som deles i avdeling A, B og C. Der skal man publisere alle lover, forskrifter og traktater om bilaterale og multilaterale overenskomster som Ísland er part i med avgjørelse om ikrafttredelse.

I afd. A af Stjórnartíðindi finnes alle lover fra Alþingi og alle generelle forordninger fra den høyeste utøvende makten og regler fra Alþingi fremsatt som oppløsning.

<http://www.stjornartidindi.is/PdfVersions.aspx?Year=2010&Division=A>

I afd. B af Stjórnartíðindi finnes alle forskrifter, vedtaker og annonser stadfeste av ministerene, regnskap for fonder som er private stiftelser hvis det er foresagt om publisering i deres vedtaker, resultater av valg til Alþingi og informasjon om hvem har fått den islandske falkeorde og andre navnebøter. Også skal der publiseres, p.g.a. lovendring fra 1994, regler som andre offisielle organisasjoner eller kommuner er i lover påbudt å regulere.

I afd. C af Stjórnartíðindi finnes traktater om bilaterale og multilaterale overenskomster som Ísland er part i.

5. *Den elektroniske publisering av Stjórnartíðindi og rettskraften.*

Inntil november 2005 var rettskraften knyttet til den trykte publikasjon, men fra 1. november ble det “online” publikasjonen som var den rettskraftige. De som ønsket, kunne få en trykt versjon etterpå hvis de betalte for trykknig og postkostnad. Man prøvet å prise den trykte versjon høyt fordi man lurte på at ikke særlig mange ville kjøpe og at de ville ha ført til en høyere pris. Til sammens koster nu en årgang av avd. A, B og C 280.000 ikr. (14.000 nkr.) og først hadde vi omkr. 15 abonnenter, men nu har vi kun 3 og Stjórnartíðindi lager også 2 kopier for seg selv for sikkerhets skyld. Stjórnartíðindi har kjøpt en maskine for å binde heftene sammen i bokomslag og de ansatte klarer selv å trykke de få kopier til å spare kostnader til trykkeriet. Alle som vil kan også selv trykke heftene fra internettet gratis.

Loven om Stjórnartíðindi bestemmer at man kan ikke bruke regelverkets regler før de har blitt publisert, bortsett fra helt sivile saker som partene har avtalt å skulle gjelde uten å ha vært publisert. Reglene kan heller ikke være tilbakevirkende unntatt når det gjelder fortrinnsrettigheter. Upubliserte regler skal alligevel være bindene for vedkommende forvaltninger fra foresagt ikrafttredelsesdato.

Hvis et regelverk ikke siger noget om ikrafttredelsen eller ikrafttredelsen skal være straks, betyder det klokka 00 neste dag etter publiseringstidspunktet. I unntakelsestilfeller kan man bestemme at lover treder i kraft straks ved publiseringstidspunktet, f.e. lov nr. 125/2008 <http://www.stjornartidindi.is/Advert.aspx?ID=0c478f33-50d2-49e7-bdbf-436dcb2532a2>, “nødloven” (som handler om bankekrisen og regeringens tilbakemelding og overtakelse av bankene). Også kan man i nødstilfelle bestemme at trykket regelverk har rettskraft (f.eks. hvis hele elektrisitetsverket eller Internettet skades).

I Stjórnartíðindis publiseringssystem publiseres teksten både i HTML-form og PDF, men alle vedlegg publiseres kun i PDF. Dette bestemmet vi for at unngå ulemper av kompliserte tabeller, formuler og grafik i HTML koder uten at miste fordeler ved søking i HTML. Derfor har vi teksten om at hvis der skulle være noen forskjell mellom de 2 former da skulle PDF teksten gjelde.

<http://www.stjornartidindi.is/Advert.aspx?ID=8eb466e3-9c2e-472c-afd4-e970a4a1bad0>

6. *Finansering av Stjórnartíðindis publisering.*

Stjórnartíðindi priser publiseringen av alle saker som publiseres i avd. B og C.

Det gjøres automatisk ved tastaturtrykk (antall tegn) som telles i HTML. Hvis man har vedlegg må man huske å tilføje tilsvarende summe for det på egen hand før publisering.

Prisen pro. tastaturtrykk er 2 ikr (0,10 nkr.) når det gjelder avd. B, men fast pris 4.000 ikr. (200 nkr) pro ferdig publisert side når det gjelder avd. C. Minimum pris er alligevel 4.400 ikr.(220 nkr.). Afd. A er ikke blitt prislagt fordi den arbeides mesteparten hos Alþingi.

Hvis saken må publiseres indenfor 10 dager fra innsendelsen betales 80% tillegg til vanlig pris.

7. *Stjórnartíðindis publiseringssystem.*

Systemet som vi bruker nu ble laget for Stjórnartíðindi 2004-2005 av et islandsk bedrift som jobber med programming, Hugvit hf. (etablert 1993) det har jobbet sammen med IBM og MS og laget et program som kalles GoPro. Det er som det siger på hjemmesiden deres: “one of the leading providers of e-government software and services in Europe” <http://www.hugvit.is/>

Systemet vort er et multimedia system hvor Departementer og andre som sender inn saker kan registrere med brukernavn og password og tilføje den text som skal publiseres direkt inn til systemet.

De som sender dokumenter har adgang til “mine sider” hvor de har oversikt over alle saker som har blitt sendt til systemet og på hvilket nivå de behandles.

Systemet er 3-delt. I tillegg til publiseringmodulen finnes også email-modul og fakturamodul.

Fakturamodulen fakturerer innsendte saker via et betalingssystem hvor regninger sendes fra systemet til Finansdepartementets afdeling “Fjársýsla ríkisins”. De sender faktura engang i måneden.

I systemet kan Stjórnartíðindis ansatte registrere merknader eller varsel om rutiner som saken går igennem og om kommunikasjon med senderen og ansatte hos Stjórnartíðindi, om korrekturlesning o.s.v. Der signeres hvad har blitt gjort, av hvem og hvornår. Ved lagring registreres den akkurate tid av kommentaret.

Hvis en innsender vil starte å bruke systemet må han først underskreve søknad hvor han tar ansvar for å bruke systemet riktig og lovlig og at han skal altid ha et riktig underskrevet dokument før han sender teksten til Stjórnartíðindis system. Det vil sige

ansvaret av at der publiseres et ustadfest dokument flyttes fra Stjórnartíðindi til senderen http://www.stjornartidindi.is/files/Umsokn_auglysanda_Stjt.pdf.

De organisasjoner og kommuner som har lov til å sende inn saker som skal publiseres i Stjórnartíðindi er omkr. 300. På grund af fejl i systemet og dårlig editor og problemer ved systemets e-mail har vi kun started med omkr. 10% af senderene til å bruke denne del av systemet og kartlegger nå ulempene sammen med disse. Så sender ennu de fleste dokumenterne på e-mail i word og skannet pdf, for underskriften, og Stjórnartíðindis ansatte setter teksten inn i systemet. I den 2. versjon av systemet skal disse feiler ha blitt rettet sånn at alle 300 kommer inn i systemet og vi avslutter med den dobbelte (eller 2 typiske) måte ved å sende inn dokumenter.

8. *Arbeidsrutiner ved publisering av Stjórnartíðindi.*

Den største arbeid er ved publisering av avd. B som teller omkr. 1200 saker og 5.000 sider enhvert år, mens A og B teller mindre en 100 saker og omkr. 1.000 sider.

- a) Man mottar saker som skal publiseres: gjennom systemet eller med e-mail.
- b) Man bestemmer om alle vilkår for publisering i Stjórnartíðindi er oppfylt (slik som underskrifter, hjemler etc.)
- c) Hvis nej, så tar man kontakt med senderen og det bestemmes hvad skal gjøres.
- d) Man registrerer dokumentet i publiseringssystemet og velger dato for publisering. Saken for eget arbeidsnummer i systemet som gjelder fra registrering til publisering. Hvis ikke annet er aftalt eller krevet av senderen, publiseres saken 10 virkedager fra innsendelsen. Derfor publiseres Stjórnartíðindi avd. B de fleste dager av uken.
- e) Man leser teksten og retter opp rettskrivelses fejl i manus, men kontakter senderen hvis man finner nogen alvorlig fejl og vurderer om saken må innsendes igjen.
- f) Man setter opp dokumentet ved bruk af “templates” eller snitt i word som man har laget for publisering i Stjórnartíðindi. Oft kan like dokumenter, allerede publisert, brukes til å sammenlikne de to i Word “compare” for å spare korrekturlesning. (f.eks. ulike kommuners regler for hundehold).
- g) 2 ansatte hos Stjórnartíðindi leser korrektur. Det vil sige vi er til sammens kun 2 og ½ person som hele tiden jobber med Stjórnartíðindi.
- h) Fejl rettes opp og saken venter til publiseringsdato.
- i) Nummer tilføjes og sjekkes, likesom underskrift, § nr. og andre ting før saken publiseres. Ved publiseringen låser systemet saken og ingenting kan endres uten administrativ hjelp fra systemets administrator.
- j) Når det gjelder lover i avd. A setter Stjórnartíðindis ansatte bare “hoed og hale” på saken og korrekturleser dette. Teksten har allerede blitt korrekturlest og fejl opprettet hos Alþingi. For å sikre at teksten ikke endres eller går tapt brukes INDESIGN programmet til dette.

9. Fejl ved publisering – hvad gjør man?

Hvis det angår lover i avd. A så er man veldig streng med at ikke å rette den mindste fejl.

I desember 2009 endret Alþingi skatteloven 2 ganger med 2 lov med samme navn som skulle publiseres i samme rekkefølge som de ble vedtatt hos Alþingi, men de ble underskrivet av presidenten i omvent rekkefølge og publisert sånnt også. Ingen passet på å si Stjórnartíðindi fra. Så måtte loven endres engang til til å rette fejlen.

<http://www.stjornartidindi.is/Advert.aspx?ID=15f22b9c-d8ac-45ba-ac5d-34ece65dc5e3>

Hvis en mindre slags fejl i avd. B oppdages etter publisering av saken har vi kun mulighet til å publisere en varsel om fejlen som vises overfor symbolet av PDF dokumentet av saken fordi vi har ikke lov til å gå inn i et publisert dokument.

<http://www.stjornartidindi.is/Advert.aspx?ID=7d60482a-1b32-402d-a551-bce2295ca1cb>

Dette er noe som skal endres til å være mere konkret i den 2. versjon av systemet.

Hvis der er noen fejl ved nummering som utføres automatisk ved publiseringen så har vi en veldig liten mulighet til å rette fejlen straks etter publiseringen.

Derfor må alltid nummerene sjekkes etter publisering.

10. Brukere av Stjórnartíðindis publiseringssystem.

De som bruker systemet kan søke med “enkelt søk” eller “avansert søk”.

De kan også bruke følgende klassifikasjoner i systemet til å finne frem de riktige saker:

- År og nummer (kronologisk registert – nyeste øverst)
- Alfabetisk klassifikasjon etter art av saker, t.e. helsevern, hunder, landbrug, miljøvern, trafikk.
- Navnet av organisasjonen som publiserer (alfabetisk)

De som får faktura fra Stjórnartíðindi kan taste inn i et søkevindue sakens arbeidsnummer fra fakturaen til å se for hvilken saker det prises på fakturaen.

Stjórnartíðindi har fått mye “feedback” fra utvendige brukere som synes systemet fungerer bra og at de er enkelt å bruke det for alle uten særskilt kunnskap, men når det dreier seg om de som sender inn dokumenter er vi helt misfornøyd. Vi har også scoret høyt i statistikken om det mest populære nettstedet og økninger i bruk har vært enorme fra 2005.

11. *Annen offisiell publisering av rettskilder på Island – lenker til juridiske fakulteter – advokat/juristforeninger og justidsskrifter.*

Alþingi publiserer asjurførte lover på sin hjemmeside som brukes mye av alle men er ikke den rettskraftige tekst. Også publiserer Alþingi forarbeider av lover og vedtak og tilsvarende som det norske Stortinget gjør. <http://www.althingi.is/>

Domstolene publiserer sine avgjørelser og dommer på egne hjemmesider. Vi har kun 2 nivåer i det islandske rettssystemet.

Hæstiréttur, Høyesterett <http://www.haestirettur.is/> og 8 Héraðsdómstólar, fylkesdomstoler som er det første amindelige nivået i rettssaker <http://www.domstolar.is/> Der publiseres også bl.a. kommentar fra pensjonerte dommere og betenkelser om arbeidsvilkor, ledige dommerstillinger og nyheter vedrørende domstolene.

Félagsdómur, en domstol som handler med tvistesaker fra arbeidslivet. <http://www.rettarheimild.is/Felagsmala/Felagsdomur>

Mannréttindaskriftstofa Íslands, Menneskerettighetskontoret på Island <http://www.humanrights.is/> Publiserer ikke rettsavgjørelser fra Menneskerettsdomstolen EMD.

EFTA domstolen <http://www.esb.is/siteindex/eftacourt.htm> kun link.

Reglugerðasafn, en samling av alle gjeldende sentrale forskrifter som er her trukket ut av avdeling B i Stjórnartíðindi. Åpnet 2001, da inneholdt det 2200 forskrifter hvor endringer telles med, men dette er dessverre ikke asjurførte forskrifter bare hoveddokument med endringer i kronologisk rekkefølge. <http://www.reglugerd.is/interpro/dkm/WebGuard.nsf/key2/forsida>

Réttarheimild, en slags senter for publisering av alle rettskilder. Kanskje et lite tegn reist på samme grund som Lovdata, men mann har ingen ansatt til å oppdatere eller redigere nettstedet så det har ikke utviklet seg de sidste år. Justis- og menneskerettighetsdepartementet eier nettstedet men hvert Departement skal oppdatere sine baser som ligger der. Det ble åpnet 1999. Der ligger vedtaker og uttalelser fra alle Departementernes kommisjoner og nemnder. Der har man også lenker til Alþingis asjurførte lovsamling, reglugerðasafn (samling af sentrale forskrifter), Høyesteretts avgjørelser, Ombudsmannen for Alþingi, Ombudsmannen for barn, Löbirtingablað, Stjórnartíðindi, Internasjonale traktater og Internasjonale lover. <http://www.rettarheimild.is/>

Offisielle statlige rapporter ligger på Departementenes hjemmesider. <http://www.stjornarrad.is/>

Lagadeild HÍ er det juridiske fakultet ved Íslands universitet. http://www.hi.is/felagsvisindasvid_deildir/lagadeild/adal/forsida

Der publiseres justidsskriften Úlfjótur, tímarit laganema <http://www.ulfljotur.is/>

Lagadeild HR er det juridiske fakultet ved universitet i Reykjavík. <http://www.hr.is/deildir/lagadeild/>

Lagadeild Háskólans á Bifröst er det juridiske handelsfakultet ved universitet på Bifröst. <http://www.bifrost.is/islenska/namsleidir/lagadeild/>

Lagadeild HA er det juridiske fakultet ved universitet på Akureyri.

<http://www.unak.is/lagadeild/forsida/>

Lögmannafélag Íslands er den Islandske advokatforening. <http://www.lmfi.is/>

Lögfræðingafélag Íslands er den Islandske juristforbund.

<http://www.logfraedingafelag.is/timarit-logfraedinga/>

Der publiserers justidskriften Tímarit lögfræðinga

<http://www.logfraedingafelag.is/forsida/>

12. Norges Lovdata – Íslands *Stjórnartíðindi* - Konklusjon.

Jeg håber at disse opplysningene vil være nyttige for deres arbeid for Lovdata og vil hjelpe ved å finne frem til nye metoder i konkurranskampen ved publiseringen og salg av informasjon i rettssystemet. Hvis ikke kan dere eventuell bruke det til å unngå å gjøre feil!

Også vil jeg bruke denne mulighet til å takke dere alle som jobber her hos Lovdata for udmerket gjestfrihet til meg, ikke sidst Trygve som gjorde det mulig for meg å komme hit.

Jeg har allerede lært mye her om arbeidsmåter og markedsføring som er for meg noget helt nytt når det dreier sem om offentlig rettsinformasjon. Men det som jeg er mest interessert i å innføre på Island er: “et nettsted med tilgang til alt rettinformasjon for landet”. Jeg har også lært mye om det norske samfunnet og jeg er også takket være Lovdata på veien med norska språket.

Det er helt sikkert at Lovdata får min aller beste anbefalinger for å ta veldig godt imod meg og jeg håber begge dere og jeg kan bruke kontakten til å forsterke ennda bedre tråden som ligger mellom de to nordiske landene. Hvis dere har bruk for hjelp ved å finne frem til noe som helst informasjon fra Ísland så vil jeg gjerne hjelpe om det dreier seg om arbeid eller privat.

Hvis dere vil spørre noe om denne innledningen så skal jeg prøve å svare eller finne ut av det og svare med e-mail.

Takk for å lytte på meg.

Mine erfaringer som hospitant hos Lovdata (fra august til desember 2010).

Eygló S. Halldórsdóttir: 22. desember 2010.

Innledning.

Nu går snart det norske eventyret mitt til ende. Jeg sier eventyr fordi det er akkurat sånn som jeg har opplevet det å være her hos Lovdata og i Norge. Men hvordan og hvornår begynte det alt?

For 3 eller 4 år siden da jeg først møtte Trygve Harvold i Brussel snakket vi naturligvis om Lovtidend i Norge og Stjórnartíðindi på Island og hvilke metoder man brukte ved publisering o.s.v.

Jeg husker ennu hvor utrolig jeg syntes det var da Trygve sa til meg at Lovdata i Norge var en privat stiftelse som allerede ble opprettet i 1981 og at man allerede 2001 startet publisering på Internettet som den rettskraftige publisering.

Jeg tenkte at enten så hadde Trygve misforstått mitt spørsmål eller jeg misforstått hans svar. Men det var noe i hans tone og uttrykksmåte som fikk meg til å tro det var virkelig riktig, om veldig utrolig. Det første jeg gjorde da jeg kom hjem fra møtet var å slå opp på Internettet lovdata.no

Jeg var straks beundret og facinert av å se at Norge hadde valgt å gå en helt annen vei ved valget av organisasjonsform enn resten av de nordiske land.

At dette lykkedes så godt var ikke selvsagt, og det skyldes en veldig god forberedelse og ny tanke hos pionerene Trygve og Jon Bing.

Jeg syntes da jeg leste Lovdatas historie at Jon og Trygves forhold var like som et ekteskap hvor Jon, som vi kvinner, plejet å få mange fine ideer om renovering som Trygve måtte finne ut av og realisere. Dette beviser at en ideolog og realist kan frembringe mye godt.

Men uten gode medarbeidere kommer man ikke langt. Dette visste antakeligvis Trygve fordi hos Lovdata er der som vi plejer å si på Island "valinn madur í hverju rúmi" eller "en utvalgt person på hvert plass".

Selv kjenner jeg fra min jobb hvor vanskelig det kan være å velge nye ansatte. Ikke bare skal den være den best kvalifiserte for jobben, men også må den passe godt til gruppen som allerede er på plass, angående kjønn, alder, humør, opptreden o.s.v.

Her hos Lovdata har man passet godt på dette, eller kanskje bare alle nordmenn er like perfekte.

Dere har et misunnelsesverdige godt arbeidsmiljø, en god blandning av kvinner og menn med forskjellig utdannelse, men felles mål, nemlig å jobbe så godt som mulig for Lovdatas velferd.

På fellesmøter skjønner jeg som gjest at alle har ansvar og alle har like gode muligheter til å påvirke hvordan man løser problemer uten spor av misunner og kollisjon. Jeg tror dette er noe som preger en god arbeidsplass med lite utskiftning av ansatte, og det har ikke endret seg med den nye direktoren Odd. Han er klok nok til å se at det går best at alle jobber på samme platform i hverdagen omvel alle vet også godt hvem som er "sjefen".

Respekt og utvikling er de viktigste begrepene her. Derfor synes jeg med respekt for alle de Lovdatabasene dere jobber med her og publiserer, at Lovdatas ansette selv er den aller viktigste basen. Et gullegg som må tas god vare på.

Mine oppgaver hos Lovdata...har vært mange og forskjellige.

Arbeidsoppgaver:

1. Jeg fulgte med når Kari opplærte studenter som skulle brette om og sette opp EuroRett tidsskriftet i InDesign
2. Jeg fulgte med Kari og tok part i å kode og konvertere traktater å lage hefter med Overenkomster med fremmede stater. Hun fikk hvilet sin trette og syke arm mens jeg tastet, hvad jeg gjorde med stor glede.
3. Jeg tittet med Kari på Gyldendal Rettsdata og prøvde å få gode ideer angående konkurransen til å legge frem på seminaret den 19. november.
4. Jeg så på når Randi jobbet med forberedelser av EØS relevante saker.
5. Jeg lærte å søke i baserne – hvor Aud var min læremester.
6. Jeg så på fremgangsmåten ved publisering i Lovtidend avd. I og II med Knut, Dag, Sonja, Ragnhild, Kaja og Karianne.
7. Jeg så hvor flink Sonja er til å ombrette og lage Lovtidend hefter.
8. Jeg så på når Gudrun jobbet med baser med norske sammendrag av dommer fra Menneskerettsdomstolen i Strasbourg.
9. Jeg så på når Mari konsoliderte forskrifter som hadde vært endret.
10. Jeg fulget med når Randi, Tone M. og Beate jobbet med avgjørelser fra Høyesterett og lagmansretter, bl.a. anonumisering.
11. Jeg så på når Anne Lise jobbet med alle de baserne fra Stortinget, som Stortingsvedtak, NOUer, instruksjer, rundskriv, uttalelser, forarbeider og andre Stortingsdokumenter.
12. Jeg tok part i Lovdatas kurser og hørte hvordan Aud, Gudrun, Dag og Kari hypnotiserte kundene med deres detaljerte kundskap.
13. Jeg fulgte med Kaja jobbe med Lovtidend på nest siste nivå før publisering.
14. Kari og jeg jobbet med oppdatering av den islandske parten av de Juridiske nettviser.
15. Jeg prøvde å finne frem juridiske begreper og lovteknologi med å lage en norsk/islandsk ordliste.
16. Kristian og Tor Henning har informert meg om hvor viktig det er å verne arbeidsplassen imot de elektroniske fiender og sette sikkerheten på spissen.
17. Lene har vist meg lister av abonnenter for å se hvordan de er sammensatte av private, næringsliv og statlige organer. Også så jeg hvilke organer på Island har nu i krisen enda penger nok til å kjøpe tilgang til Lovdatas baser.
18. På Island siger man "Á skal að ósi stemma" som betyr alle elver strømmet til en os eller elvemunning. Jeg har sett at nesten all arbeid her inndørs slutter hos Hennig, dvs han er den sidste linken i ketten før baserne oppdateres og nye dokumenter legges ut på Internettet. Jeg har ikke våget å be han om lov til å se over hans skulder når han utfører sitt arbeid, fordi jeg vet hvad det handler om. Jeg har selv bl. a. denne oppgave hos Stjórnartíðindi og lukker alltid døren på kontoret mitt for ikke å bli forstyrret når jeg utfører sidste sjekk og publiserer på nettet.
19. Odd har organisert mine oppgaver her og gjort det veldig bra. Han oppfordret meg til å analysere mine forventninger som hospitant, han laget et ukeplan for meg, fant ansvarlige nøkkelpersoner for mine oppgaver, arrangerte et møte i Justisdep., fikk meg med på Lovdatas styremøte og viste meg protokolldokumenter fra styret og i det hele tatt har han vært særdeles vennlig og hjelpsom med hvad som helst, like som han hadde vært Lovdata sjefen hele livet.
20. Trygve er ikke eneste den som gjorde det mulig for meg å komme til Lovdata med å legge min søknad for styret med veldig kort frist for bestemmelse, men også er han

den som så at det aller viktigste for meg når jeg kom hit var å lære språket til å få brukt de sjanser jeg fikk som hospitant hos Lovdata.

21. Jeg har lest Morten Daaes bok Lovdata historie, lov- og forskriftssystemet, Trygves artikkel med oversikt over Lovdatas 25 års historie, Jon Bings artikkel i Lov & Data Det var en gang..., høyesterets avgjørelser av kjente dommer som Åsne Seierstad dommen, Mykle dommen, den plenum dommen fra Høyesteret som kom nu i des., noe artikler angående Island, o.s.v., o.s.v.
22. Den 15. sept. var jeg på Herbjørn Andresens forelesning ved UiO om fritekstsøking i et historisk perspektiv, hvor jeg skjønnte at jeg hadde opplevet denne historien mens de andre studentene på plass hadde bara lest om den. Litt rart men allikevel en god påminnelse om hvor gammel man er eller skal vi sige hvor enorm rask den elektroniske utviklingen har vært.
23. Den 22. sept. fikk jeg møtt prof. Dag Wiese Schartum som viste meg sine forskninger om informasjonsteknologi eller LovIT som han kaller det.
24. Den 14. okt. presenterte jeg produksjon og formidlinger av rettsinformasjon på Island.
25. Den 19. okt. var jeg med Kari på besøk til Wiersholm Advokatfirma hvor Susanne Mysen, firmaets hoebiblioteker, innledde os om det store firmas oppgaver og planlegging.
26. Den 4. og 5. nov. var jeg sammen med Gudrun og Kari på 2 dagers kurs i Stortinget og opplevet det som jeg visste før at demokratiet fungerer likeså bra på Island som i Norge, men bare alt er flere ganger større her.
27. Den 14. desember var jeg på besøk i Justis- og politidepartementet sammen med Odd, Knut og Tone M. hvor vi fikk snakket med representant fra Statsrådet og jurister fra Departementets lovavdeling.

Sosiale oppgaver:

De sosiale oppgaverne jeg har fått her har ikke vært mindre verdifulle for meg, likesom til god mad hører der god vin.

1. Når man snakker om vin så tok jeg part i Lovdatas vinlotteri nesten alle fredagslunsjer og vann fremdeles 2 ganger.
2. Den 6. sept. var jeg med Kari på Kampen hjemme hos Jon Bing til norsk forening for Jus og EDBs mandagsklubb, en opplevelse av kokkende ideologi om informasjonsteknikk uten generasjonsgap.
3. Helgen 22.-24. okt. var jeg med Mari og Kari på dagnad i Lovly, den dejlige Lovdata hytten. Det var bra nok å være der og jobbe lidt og se den fine naturen i dette område, men for meg var det også god trening å måtte snakke so mye norsk og finne ut at i Norge har man fyllbøtter like som på Island har man ”fyllibyttur” og at ”grátur og gnístran tanna” heter på norsk jammer og tenner gnisten.
4. Jeg ble med Lovdatas nyansatte utnevnt til julebordkomiteen 2010. Det var veldig morsomt og en viktig kulturell oppgave å lære hvordan man gjør dette annerledes i Norge enn på Island. Jeg syntes likesom på jobben planlagte Lovdatas ansatte det veldig bra og jobbet nøje sammen og da ble resultatet også en riktig festlig julestemning med sang og glede og god mad og vin i kjempe god selskap.
5. Sidst men ikke sist så fikk jeg lov til å bruke den fine Lovdata hytten, Lovly, nu i desember. Der var jeg 3 dager sammen med sønnen min og Kari. Det var kaldt, men kjempebra og når jeg gikk en tur alene ute i skogen sidste dagen så skjønnte jeg på en gang hvor mye jeg kommer å savne Norge når jeg kommer til bake til Island. Først da jeg kom til Norge prøvde jeg alltid å komme meg ut av skogen til å se over området som man plejer å kunne på Island, men senere begynte jeg å legge vekt på selv skogen og nyte å være der.

Framtiden. – Hva har jeg lært og hva kan man bruke denne lærdommen for?

1. Jeg har lært hvordan man hospiterer en nordisk embetsmann på en veldig snill måte, så godt at jeg må tenke på det som deres tidligere statsminister Gro Harlem Brundtland ble latterliggjort for å si da hun sa ”Det er typisk norsk å være god”
2. Når man har vært behandlet så godt som jeg så føler man seg også veldig takknemlig. Derfor har jeg tenkt mye om jeg ikke kunne bidra noe til konkurransen om kunderne som understøtter Lovdatas tilværelse. Jeg synes det er klart at man kan ikke grenseløst mjelke nuværende kunder med høyere priser for flere baser eller bedre tjeneste som de kanskje ikke har bruk for, heller må man se om der ikke finnes vei til å få flere nye kunder. Kanskje andre typer kunder.
  - Nye kunder kunne være noen som plejer å bruke gratis siderne men synes et abonnement er for dyrt for den informasjon som de trenger. – Disse kunder ville kanskje betale for skræddersyet engangstjeneste, dvs Lovdata kunne evt tjene penger for å lete etter noe ønsket informasjon som ligger i deres baser.
  - Nye kunder kunne være noen uten for Norge som nu i tid av mobil arbeidskraft og virksomhet har interesser av å finne frem norske rettskilder, t.e. advokater, fagforeninger, bedrifter i næringslivet, andre bedrifter som jobber med lovinformasjon osv. - Lovdata kunne sjekke om alle tilsvarende bedrifter har lenke til Lovdata.no og evt. få lov til å publisere en liten introduksjon på disse nettstedet imot tilsvarende på lovdata.no.
  - Nye kunder kunne være utenlandske statlige organer som leter etter samarbeid for å renovere sine publiseringsmåter og synes Norge har klart dette godt og er et godt forbilde. – Jeg synes det ville være veldig bra hvis Lovdata kunne exportere sine publiseringsmetoder og sånn bli ledene på veien til en slags standardisering av informasjonsteknikk ved behandling av rettskilder. Man snakker ofte om at Island er et fint samfunn til å være modell for mange slags nyheter. Hvorfor så ikke også i dette sammenheng? Det ville også styrke det nordiske velferdssamfunn hvis tilgangen til rettsinformasjon var organisert på like måte i de nordiske landerne.
3. Året 2011 blir et viktig landemærke hos Lovdata.
  - Da skal Lovdatas baser overføres til nytt system, XML. Omvel jeg kjenner ikke grundig den teknikken det drejer seg om har jeg tro på at Simon klarer det godt, han bærer med seg å besitte noe stoisk ro som man trenger for dette jobbet og hvis alle jobber like godt sammen som for Lovdatas julebord 2010 så går det sikkert bra.
  - Lovdata har også 30 års jubileum 2011. Det er en god mulighet får å vække oppmerksomhet. - Dette kunne man gjøre på mange måter. T.e. med pressemøte hvor man introduserer det nye systemet. Man kunne opprette et Lovdata fond som f.e. støttet projekter i IT. Man kunne få Lovdatas styreleder, prof. Knud Kaasen til å utnevne Trygve Harvold som en æresprofessor ved UiOs juridiske fakultetet for sitt veldig uegoistiske jobb ved utvikling av Lovdata i mer en 30 år.
  - Man kunne finne på noe som apellerer særdeles til unge brukere. T.e. noe gratis abonnenter av Lovdatas baser til alle skandinaviske eller nordiske universiteter.
  - Man kunne legge ut hver dag på Lovdatas nettsted et nytt spørsmål grundlagt på opplysninger fra databaserne og utmerke 30 riktige svar fra samme person med t.e. gratis abonnent til Lovdatas baser i 30 dager.

- Man kunne lage en flott genser til alle ansatte med merket **Lovdata30** som anbefales å bruke på ski eller tur og i hvert fall når man går på Lovly hytta.
4. Hvis jeg skulle si fra om det er noe som jeg synes vi gjør bedre på Island så kan jeg tenke på 2 punkter hvor det er en fordel at vi er mer formelle.
    - a) Man har på Island formell lov til å publisere lover og forskrifter på nettet som den rettskraftige teksten. Jeg synes Lovdata skulle forlange det samme for Lovtidend snarest mulig for å unngå all tvil.
    - b) På Island må alle, som sender tekster til lover og forskrifter for publisering i Stjórnartíðindi, men ikke har underskrevet kontrakt om tilgang til publiseringssystemet, også sende ett eksemplar av teksten med signature. Resultatet derav er at man passer mye bedre på at sende den riktige teksten - formelt og materielt.
  5. Når jeg kommer tilbake til Island vil jeg, så godt jeg kan, prøve å få ministeren min og administrative organer til å se til Norge med organisering av rettsinformasjon og publiseringsteknikk. Hvis det går bra hører dere sikkert fra meg når jeg trenger god råd og støtte. Hvis dere vil skal jeg også jobbe som Lovdatas ambassadør på Island når dere trenger informasjon eller kontakt med noen islandske organ eller person.

Kjære Lovdatas ansatte.

Dere har alle vært veldig nyttige og vennlige imot meg og det har vært en stor glede å være her og bli kjent med dere og lære om deres oppgaver. Jeg vet at jeg kommer å savne dere.

Men før jeg blir alt for kjedelig vil jeg bare si at takket være den teknikken vi har i dag kan jeg kommunisere videre med dere via e-mail, tel., skype og hvis det ikke er nok så er dere hjertelig velkommen å besøke meg til Island når som helst. Jeg må jo fortsatt vedlikeholde den kundskaperen jeg har fått i det norske språket.

Jeg ville bringe med i dag en personlig hjemmelaget gave, men den er dessverre ikke helt ferdig. Så bringer jeg den antakeligvis i morgen.

Mange tusen takk alle mine venner for å ha meg her. Jeg ønsker dere ”gleðileg jó!”